

ingen Maade, som den ærede Ordfører og tildeels den ærede Minister gjorde, kan betragte Folk, der udstede Obligationer mod Pant i faste Eiendomme, som den Deel af Folket, der trænger til en Lettelse i sine Udgifter, som den trængende Deel af Samfundet; jeg troer det virkelig ikke. Jeg har ikke hørt nogen Grund anføre for at foretage en saadan Nedsættelse til et Beløb af omtrent 140,000 Rbd., jeg siger, jeg har ikke hørt nogen Grund for, at man skulde gjøre et saadant Skaar i Statens Indtægter, og det forekommer mig, at hele denne Plan ikke er heldig anlagt. Jeg skal, hvorledes det end gaaer med Forslaget under Nr. 44, stemme for Forslaget under Nr. 66, om ikke af andre Grunde, saa dog af dem, der ere ansøgte af den ærede Minister, af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (P. C. Larsen), thi de sige alle Tre, at Transporter paa disse Obligationer ikke have Noget at betyde; man bruger dem ikke. Det bliver ikke noget Papir, som vil faae Cours, det vil ikke blive udstedt i noget Omfang, altsaa vil der heller ikke blive noget Tab i Stempelindtægterne; jeg maa nu oprigtig tilstaae, at jeg tværtimod troer, at de ville faae en meget stor Udbredelse. Den ærede Ordfører og de andre ærede Medlemmer kunne have Ret i, at de ikke bruges meget nu, men hvorfor? Fordi de ere saa bebyrdede med Udgifter, at de kun i Nødstilfælde kunne bruges; desuden vil jeg spørge enhver Forretningsmand, om han vil kjøbe et Papir, som foruden at have en stor Stempelafgift, tillige bestaaer i et heelt fuldstrebet Ark? Saadanne Om sætninger kan man ikke vente ville skee i den daglige Handel og Wandel. Naar derimod en Obligation er udstedt og kan transporteres uden Stempel og uden saadan Paaskrift, saaledes som det er Tilfældet med de svenske Obligationer, der ikke behøve at transporteres, men ligefrem ere Zhændehaverens Eiendom, antager jeg, at de ville faae en temmelig almindelig Udbredelse. Jeg skal ikke gjentage, hvad jeg saa ofte har udtalt om disse Papirer, men hovedsagelig holde mig til hvad der er ytret, at Stempelfrihed for Transporter paa dem ikke kan blive noget Tab for Statskassen; at de kunne blive nyttige for Almeenheten, haaber jeg Ingen vil benægte.

Jeg veed ikke, hvad den ærede Minister meente med, at man ikke kunde tvinge Vedkommende, som cederede en saadan Obligation, efter at den var betalt, til at transportere den; thi i det Nærlig, en Mand quitterer en Obligation, skulde det dog være besynderligt, om han vilde nægte at paaskrive en Transport uden noget Ansvar for sig; men skulde imidlertid et saadant Tilfælde indtræde, var det ikke urimeligt, om Regeringen eller en Anden indbragte et Lovforslag, som gav Ret til at tvinge Vedkommende til at sætte sit Navn under en saadan Transport. Jeg skal gjentage, at i Sverrig, hvor Reverser med og uden Pant have saa stor Udbredelse i Handel og Wandel, der gaae de ind i Bankerne og ud af Bankerne, lydende paa Zhændehaverent, uden mindste Transport, og derfor mener jeg, at der Intet kan være til Hindrer for at sætte sit Navn under en saadan Transport, især da Vedkommende jo kan skrive, at han ikke længer hæfter derfor. Jeg vil haabe, at hvad enten man vedtager eller ikke vedtager Forslaget under Nr. 44, vil man dog vedtage Forslaget under Nr. 66. Søvrigt troer jeg ikke, at der er fremkommet saa gode Grunde, at de skulde forhindre os fra følge Udvalgets Forslag under dette Afsnit. Det er allerede bemærket og jeg troer, at det maa være klart for enhver — at dersom man vil have nogen Indtægt af stempelt Papir, maa man raamme Om sætningen, f. Ex. Assurance-selskaber etc.; hidtil har det været Søassurance alene, der har baaeret Udgiften, og det en meget betydelig. Vil man nedsætte dette endogsaa noget yderligere, skal jeg ikke have Noget derimod, da jeg altid har tænkt mig, at enhver Police kun skulde koste 4 s, men iøvrigt skal jeg stemme for denne ganske billige Afgift. — Da det ikke var den ærede Rigsdagsmands (Tschernings) alvorlige Mening med at optage Forslaget under Nr. 45, skal jeg ikke opholde Thinget med at udbrede mig videre derover, da jeg antager, at det falder af sig selv. — Jeg kan ikke tage mig det videre nær, om denne Lovs Skjæbne idag bliver omtrent saaledes afgjort, at vi ligesaa gjerne kunne betragte Forhandlingerne som endte; vi have dog idetmindste gjort en Begyndelse, og om vi leve til Efteraaret, vil jeg antage, at vi nok komme til at enes om en Lov, dersom man